

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113010468
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4113010468.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudcom JUDr. Máriou Ondrejovou, v trestnej veci obžalovaného S. R., pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 31. marca 2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný
S. R. : narodený XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom J. XXX,

sa uznáva za vinného, že:

1/ dňa 03. 07. 2010 v Nitre v čase asi o 12.50 hodine v predajni S. Oliver, ktorá sa nachádza v OC MAX so sídlom Chrenovská 31, pri kúpe tovaru v hodnote 9,95 € za tento zaplatil 200,- € bankovkou, pričom po vydaní peňazí povedal predavačke S. D., že má pri sebe ešte bankovku v hodnote 20,- € a chcel sa s ňou dohodnúť, že výdavok, ktorý mu ona vydala z 200,- € bankovky, jej vráti naspäť, ona jemu vráti 200,- € bankovku, s ktorou zaplatil a potom by za tovar zaplatil tou 20,- € bankovkou, ktorú práve u seba našiel, pričom pri tomto platení začal predavačku mýliť a pýtal si od nej ešte ukázať ďalší tovar, ktorý si však už nekúpil a po jeho odchode predavačka zistila, že z výdavku, ktorý jej bol vrátený, jej chýba hotovosť v sume 100,- €, čím spôsobil S. D. škodu vo výške 100,- €,

2/ dňa 17. 07. 2010 v Nitre v čase asi o 12.30 hodine v predajni In sini, ktorá sa nachádza v OC Mlyny na ulici Štefánikovej 61, pri platení za tovar - prívesok v hodnote 24,- €, zaplatil v hotovosti bankovkou v nominálnej hodnote 200,- €, pričom predavačka K. Z. mu vydala zvyšné peniaze v sume 176,- €, ale po prevzatí vydaných peňazí jej povedal, že si to rozmyslel a chce si kúpiť ešte ďalších 10 rovnakých príveskov, na ktoré si však už musí ísť vybrať peniaze do bankomatu a keď sa vráti, tak si všetky tieto prívesky kúpi, teda na základe toho sa dohodol s predavačkou, že on jej dá nazad výdavok vo výške 176,- € a ona jemu 200,- € bankovku, s ktorou zaplatil, čo aj uskutočnila, ale po jeho odchode z predajne predavačka pri kontrole vrátených peňazí zistila, že jej nevrátil celú sumu, pretože jej chýbalo 100,- €, čím spôsobil K. Z. škodu vo výške 100,- €,

3/ dňa 31. 07. 2010 v Nitre v čase asi o 14.00 hodine v predajni Lovell Underwear, ktorá sa nachádza na 1. poschodí OC Mlyny v Nitre na ulici Štefánikovej 61, pri kúpe tovaru - spodného prádla za toto zaplatil bankovkou v nominálnej hodnote 500,- €, z ktorej mu predavačka S. Q. vydala zvyšnú sumu, pričom po zistení, že tovar stojí iba 18,- €, povedal predavačke, aby mu vrátila jeho 500,- € a on jej vráti výdavok, ktorý mu vydala a vyberie si ešte nejaký ďalší tovar a oznámil jej, že si musí odskočiť pre kamaráta, ktorý hovorí dobre po slovensky a potom všetko spolu zaplatí, ale po opustení predajne sa už nevrátil a predavačka pri kontrole peňazí zistila, že jej chýba hotovosť v sume 200,- €, čím spôsobil S. Q. škodu vo výške 200,- €,

t e d a :

v bodoch 1-3/ na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

tým spáchal :

v bodoch 1-3/ pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá :

Podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 12 (dvanásť)mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému, aby uhradil poškodenej S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. A. XXX spôsobenú škodu vo výške 100,-eur, K. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. č. XX/X R. spôsobenú škodu vo výške 100,-eur.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, súd odkazuje poškodenú S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. V. XXX, s jej nárokom na náhradu škodu vo výške 200,-eur na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 1Pv 572/10 predloženej na Okresný súd Nitra dňa 25.04.2013 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému S. R. pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného S. R., svedkov poškodených J. D., M. I. (Z.) a J. Q., konfrontáciou obžalovaného a poškodených, výsluchom svedka vyšetrovateľa M. N., výsluchom znalkyne O.N. z Kriminalisticko-expertízneho ústavu, prečítaním a oboznámením listinných dôkazov zabezpečených v spise, oboznámením a prehratím CD nahrávok a oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T /130/2013.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný S. R. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu v obžalobe. Namietal pochybnosti v stotožnení jeho osoby podľa fotografií, podľa neho sa jedná o dve osoby. Na miestach, kde došlo k spáchaniu žalovaných skutkov sa nenachádzal, poškodené nepoznal, nemal s nimi žiadny konflikt, v dňoch 03.07.2010, 17.07.2010 a 31.07.2010 sa zdržiaval v Galante s rodinou, soboty a nedele trávil vždy s rodinou, nespáchal žiadnu trestnú činnosť a žiadal, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Svedkyňa poškodená S. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný si pred obedom prišiel kúpiť tričko za 9,95 €, zaplatil veľkou bankovkou (200 alebo 100 eurovou), z tejto bankovky mu vydala, ale povedal, že má aj menšiu bankovku, podal jej menšiu bankovku, výdavok z väčšej nechal na pulte, prekryl ho peňaženkou a zabavil ju tým, že si chce prezrieť košeľe. Keď sa nahol nad pult naplašila sa, že jej chce vziať peniaze, tak výdavok dala rýchlo do kasy a išla obsluhovať. Vybral si asi ešte 10 košiel, hodil ich na pult a povedal, že si ide vybrať peniaze, ale už sa nevrátil. Nezdalo sa jej to a keď odišiel, prerátala peniaze, zistila rozdiel, tak za ním vybehla, ale už ho nezastihla. Túto osobu opoznala podľa tváre z fotoalbumu na polícii a následne sa tam s ním aj stretla. Zapamätala si ho preto, lebo jej zobral peniaze, stalo sa jej toto len raz. V predajni si privyrábala cez prázdniny, v súčasnosti pracuje

ako učiteľka. Obžalovaného predtým nepoznala, nikto ju nenahováral, aby ho usvedčila, nemala záujem poškodiť mu, oproti hlavnému pojednávaniu mal trochu kratšie vlasy a rozprával takou domotaninou (možno poľsky, rusky), ale bolo mu rozumieť. Škodu 100,- € musela zaplatiť zo svojich. Rozdiel zistila tak, že peniaze z výdavku neboli uložené do priehradok na peniaze a on bol v ten deň prvý zákazník. Súd vykonal medzi obžalovaným a poškodenou J. D. konfrontáciu na hlavnom pojednávaní vzhľadom na rozpory v ich výpovediach na hlavnom pojednávaní. Pri konfrontácii svedkyňa zotrvala na tom, že to bol obžalovaný, kto ju oklamal s peniazmi, že ho spoznala z fotoalbumov a aj z fotiek z kamerových záznamov. Obžalovaný zotrval na tom, že v Nitre nebol, že svedkyňu neoklamal a neustále sa dožadoval vyjadrenia znalca ku kamerovým záznamom a konfrontácie s fotkami, ktoré predložil vyšetrovateľovi. Počas konfrontácie boli otvorené všetky prílohové obálky s fotografiami obžalovaného, ktoré predložil vyšetrovateľovi v prípravnom konaní, ale obžalovaný neustále naliehal, aby boli oboznámené ďalšie a ďalšie fotografie, inak zavolá médiá.

Na návrh zástupcu okresného prokurátora bola po vykonaní konfrontácie podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne J. D. z prípravného konania vzhľadom na rozpory v opise páchatel'a. Svedkyňa k rozporom uviedla, že nevie dobre odhadnúť výšku, sama má výšku 160 cm a preto sa jej každý zdá vysoký, nevie odhadnúť ani výšku svojho priateľa. Zotrvala na tom, že v prípravnom konaní si pamätala podrobnosti celej udalosti lepšie ako na hlavnom pojednávaní. Podľa hlasu by obžalovaného nespoznala, lebo mal úplne iný prízvuk.

Svedkyňa poškodená K. I. (Z.) na hlavnom pojednávaní uviedla, že ako predavačka robila dva roky v predajni bižutérie, okolo obeda prišiel pán, ktorý ju oslovil, aby mu ukázala privesky na retiazku a náramok (rozprával lámanou ruštinou alebo iným cudzím jazykom), vybral si privesok a vyplácal jej sumu za tento privesok 200 eurou bankovkou, pôvodne mu nemala vydať, potom našla peniaze a vydala mu. Držal peniaze v ruke a požiadal ju, že chce ešte 10 kusov takých priveskov, ale že si musí ísť ešte vybrať 50,- eur, lebo by to presahovalo sumu 200,- eur. V čase skutku v predajni nebol nikto, vydala mu 3 x 50,- eur a nejaké drobné a vtedy ju začal motať. Požiadal, aby mu privesky pripravila a vrátila mu 200,- eur a dal jej naspäť drobné, kde neskôr zistila, že chýbalo 100,- eur. Pri vychádzaní z predajne zrýchlil krok a vtedy si skontrolovala peniaze, ktoré dala mimo ostatných, preto ich hneď vedela prepočítať. Stalo sa jej to len raz. Rozdiel v pokladni musela doplatiť. Na polícii bola potom opoznávať túto osobu z fotoalbumov a vykonala sa konfrontácia. Na opoznávanie ju nikto nenahováral, neovplyvňoval ju, nikto jej neoznačoval jeho tvár, poznala ho podľa vlasov a očí, je si istá, že sa jedná o obžalovaného, nemala by dôvod mu škodiť. Mal oblečené béžové nohavice a pásikavé tričko, vyzeral ako cudzinec, kvôli tomu ako hovoril.

Medzi obžalovaným a svedkyňou poškodenou K. I. bola vykonaná konfrontácia vzhľadom na rozpory v ich výpovediach na hlavnom pojednávaní. Počas konfrontácie svedkyňa zotrvala na tom, že to bol práve obžalovaný, ktorý ju pri vydávaní peňazí uviedol do omylu. Uviedla, že obžalovaný klame, ak to popiera a že ona nemá dôvod mu ubližovať svojou výpoveďou. Obžalovaný zotrval na tom, že on ju neoklamal, že svedkyňa mohla byť oklamaná, ale nie jeho osobou.

Na návrh zástupcu okresného prokurátora bola podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne poškodenej M. I. (Z.) z prípravného konania na odstránenie rozporov, ku ktorej sa vyjadrila tak, že v prípravnom konaní si podrobnosti udalosti pamätala lepšie a tieto odôvodnila odstupom času.

Svedkyňa poškodená Jana Lacová na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracovala v Obchodnom centre Mlyny v predajni Lovel Underwear ako asistentka predaja, po začiatku zmeny prišiel pán, chcel si kúpiť spodné prádlo, platil 500,- eurou bankovkou, keď mu vydala, povedal že zaplatí drobnjšími, aby mu peniaze vrátila, že si zoberie viac tovaru, rozprával cudzím jazykom (asi po poľsky), opustil predajňu a išiel po kamaráta a po opustení predajne za 1-2 minúty zistila, že jej chýbajú peniaze. Rozdiel zistila podľa pokladne, kde mala „stop stav“ a nikto iný jej neplatil. Chýbalo jej 199,- eur. Popísala spôsob, akým jej obžalovaný z výdavku z 500,- eurovej bankovky vzal časť peňazí, keď žiadal aby mu 500,- eur vrátila, že za tovar zaplatí drobnjšími a vracal jej výdavok, ktorý mu z 500,- eur vybral pôvodne vydala, ten si ale prerátala až keď pán vyšiel z predajne, lebo bola z neho zblbnutá. Keď rozdiel zistila, išla ho hľadať aj s SBSkárom, ale nenašli ho, zavolała políciu a svojej šéfke. Peniaze vrátiť nemusela, lebo mala dobrú šéfku. Obžalovaného spoznala na polícii, nikto ju na to nenavádzal ani neovplyvňoval.

Medzi obžalovaným a svedkyňou poškodenou J. Q. bola vykonaná konfrontácia vzhľadom na rozpory v ich výpovediach na hlavnom pojednávaní. Počas konfrontácie svedkyňa zotrvala na tom, že obžalovaný nehovorí pravdu, že to bol práve obžalovaný, ktorý si u nej kupoval tovar, zdôraznila, že nechce od neho peniaze, ani aby ho zavreli, len aby sa priznal, aby sa to už ukončilo a bol pokoj. Uviedla, že ju

tie ľahanice už unavujú a keby vedela čo bude, tak políciu ani nevolá. Obžalovaný zotrval na tom, že on ju neoklamal, nebol v Nitre, je si istý, že svedkyňa za jeho usvedčenie zobrala úplatok, alebo ju na to niekto nahovoril a že svedkyňa nehovorí pravdu, čo podoprel tvrdením, že kto by jej v dnešnej dobe odpustil len tak 200,- eur.

Na návrh zástupcu okresného prokurátora bola podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne poškodenej J. Q. z prípravného konania, ku ktorej sa vyjadrila, že sa s ňou stotožňuje, obžalovaný jej zobral skutočne čistých 200 eur, ale podľa stop stavu pokladne jej chýbala suma okolo 190 eur a niečo (rozdiel boli jej tringelty).

Svedok X.. K. N., vyšetrovateľ, ktorý realizoval tento prípad na hlavnom pojednávaní uviedol, že podrobne si na túto vec nepamätá, resp. nepamätá si nič zvláštne, nikto ho pri vyšetrovaní vo veci neovplyvňoval, on ako vyšetrovateľ nikoho neovplyvňoval pri výpovedi. Počas vyšetrovania boli dodržané všetky procesné predpisy pri výsluchoch aj pri rekogníciách. Obžalovaného pred vyšetrovaním osobne nepoznal, všetky fotky ktoré mu dal obžalovaný v priebehu vyšetrovania založil do spisu.

Podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku so súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedkyne E. R. (manželka obžalovaného), ktorá vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 04.04.2012 uviedla, že skutky z ktorých je obvinený jej manžel sa nezakladajú na pravde, lebo v čase skutkov, teda v mesiaci júl 2010 sa nenachádzali v meste Nitra, boli na dovolenkách v Českej republike, v Prahe a ďalej v Berlíne. Čo sa týka obchodných centier, v Nitre pozná iba hypermarket TESCO a s odstupom času si nepamätá, kedy naposledy pred mesiacom júl 2010 boli v nejakom obchodnom centre v Nitre. Do obchodných centier v Nitre s manželom nechodili ani on sám tam nechodil. Je možné, že vo výpovedi zo dňa 23.08.2010 uviedla, že sa bola s manželom koncom mesiaca júl 2010 najesť v reštaurácii MC Donald ,lebo manžel mal narodeniny. Manžel nič také, z čoho je obvinený nespravil, žijú riadnym rodinným životom a riadne sa stará o deti a všade sú spolu. Po predložení 8 ks fotografií z vyšetrovacieho spisu, kde je zachytený páchatel' vyšetrovaného skutku uvádza, že tú osobu nespoznáva, jej manžel bol v tej dobe chudší, má guľatú hlavu, zelené oči a materské znamienko na pravom líci, má zelené oči. Dňa 31.05.2012 doplnila svoju výpoveď v tom smere, že v termínoch 03.07.2010, 17.07.2010 a 31.07.2010, ani v iných dňoch júla 2010 sa jej manžel v Nitre nenachádzal, lebo všade chodia spolu. Výlet do Českej republiky a Nemecka dostala od manžela k narodeninám, ktoré má 30.06. Dňa 29.06.2010 odišli najskôr do Českej republiky, kde prvý deň navštívili Prahu, prespali v hoteli s názvom „U páva“, na druhý deň navštívili mesto Teplice v Čechách, v ten istý deň prišli do Nemecka, prespali v Berlíne v hoteli „Radisson“, na tretí deň sa vrátili späť do Prahy, prespali v hoteli ktorého názov si nepamätá. Na štvrtý deň prišli domov do Galanty v poobedňajších hodinách. Celkovo sa na výlete zdržali od 29.06.2010 do 02.07.2010. Kontakty ani doklady z hotelov, v ktorých prespali nemá, nevedela, že to bude potrebné. Pobyť v hoteloch musí byť napísaný na ňu, alebo na manžela. Predložila aj 11 ks fotiek z výletu z Prahy a z Berlína.

Znalkyňa V. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vypracovala znalecký posudok vrátane doplnku k znaleckému posudku v odvetví kriminalistickej antropológie, zotrvala na záveroch tohto znaleckého posudku. Pri spracovaní znaleckého posudku použila na porovnanie aj fotografie predložené obžalovaným a vyjadrila sa k tomu aj v záveroch znaleckého posudku. Znaky, ktoré porovnávala vykazovali podobnosť, nie rozdielnosť inak by to v znaleckom posudku uviedla. Pokiaľ by bola lepšia kvalita kamerových záznamov, mohli v záveroch dospieť k vysokej pravdepodobnosti individuálnej identifikácie, ale kvalita kamerových záznamov nebola postačujúca pre individuálnu identifikáciu osoby, iba pre označenie podobnosti. Na individuálnu identifikáciu je potrebné asi 30 všeobecných znakov, prípadne menej, ak by boli prítomné nejaké výnimočné znaky, tak by pre individuálnu identifikáciu osoby postačovalo menej všeobecných znakov. Porovnávací materiál bol spracovaný dostatočným spôsobom odborníkmi na informačné technológie, pre skvalitnenie porovnávaného materiálu boli použité upravené snímky pomocou grafického editora (korekcia úrovni, úprava kontrastu, jas, zobrazenie, zostrenie), je to uvedené v znaleckom posudku v časti II posudku podrobne aj s technickým popisom.

Zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická fotografia, odvetvie kriminalistická antropológia PPZ-KEU-BA-EXP-2011/3362 zo dňa 25.11.2011 bolo zistené, že spracované snímky so zaznamenanou podozrivou osobou - sporný materiál (odstúpený z odvetvia kriminalistickej fotografie) nie je vhodný na skúmanie antropológickou somatoskopickou metódou za účelom individuálnej identifikácie (jednoznačné preukázanie totožnosti, resp. preukázanie vylúčenia totožnosti osôb). Z exportovaných

snímkov uložených v adresári označenom „zlodej kamera predajňa“ (sporný materiál) a z predloženého porovnávacieho materiálu označeného „Fotografie obvineného S. R.“, vyhotovené kriminalistickým technikom ako porovnávací materiál možno usúdiť podobný tvar hlavy, podobnú vlasovú krajinu a podobnú ľavú ušnicu (priľahlosť, lalôčik) porovnávaných osôb. Z exportovaných snímkov uložených v adresári označenom „zlodej kamery vchod“ (sporný materiál) a z predloženého porovnávacieho materiálu označeného „Fotografie obvineného S. R.“, vyhotovené kriminalistickým technikom ako porovnávací materiál možno usúdiť podobný tvar hlavy, podobnú nadočnicovú a očnicovú oblasť, podobný profil chrbtu nosa a hrot nosa porovnávaných osôb.

V záveroch doplnku znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru v Bratislave z odboru kriminalistika, odvetvia kriminalistická fotografia, odvetvie kriminalistická antropológia PPZ-KEU-BA-EXP-2011/3362 zo dňa 14.02.2013 sa uvádza, že morfologické znaky hodnotené na hlave a tvári relevantnej osoby napr. výška čela, tvar obočia, kostená časť nosa, obrys sliznice dolnej pery, postavenie ušnice na hlave, tvar brady a pod.) musia byť viditeľné a porovnateľné. Na vyhodnotenie morfologických znakov a ich porovnanie (za účelom individuálnej identifikácie) je potrebné zobrazenie relevantnej osoby na kvalitnom zázname (kvalitné snímky) s prítomnými viditeľnými znakmi. Predložený sporný materiál (fotografie predložené v obálke označenej „8 ks fotografií poskytnutých S. R. za účelom porovnania poskytnuté dňa 21.05.2012“ a v obálke označenej „11 ks fotografií poskytnutých obvineným S. R. za účelom porovnania - fotografie s označením „dolapili meniča“) a sporný materiál skúmaný a vyhodnotený v znaleckom posudku PPZ-KEU-BA-EXP-2011/3362 (exportované snímky a snímky uložené na DVD nosiči) nie je vhodný na skúmanie a porovnanie za účelom individuálnej identifikácie.

Z listinných dôkazov súd oboznámil úradné záznamy, fotografie, správy o povesti, zápisnice o rekognícii, fotoalbumy, zápisnice o konfrontácii. Bol oboznámený Úradný záznam z policajného objasňovania, spísaný dňa 05.08.2010 na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Nitre, v ktorom sa uvádza, že získaním poznatkov a zhladnutím kamerového záznamu z predajne S Oliver v OC MAX bolo zistené, že podozrivým z priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1990 Z.z. je muž vo veku okolo 40 rokov, výška 180 cm, stredná postava s bruchom, ktorý rozpráva po poľsky alebo po rusky, podozrivý muž navštevuje obchodné centrá v Nitre, MLYNY, Centro Nitra, OZC MAX, kde pri platení za tovar predstiera, že má záujem o ďalší tovar, pričom predavačku za pokladňou pri platení a rozmieňaní peňazí uvedie do omylu, čím ju tak okradne o sumu vo výške 100,- až 200,- eur. Na zadržanie podozrivej osoby boli v uvedených obchodných centrách pracovníkom SBS odovzdané fotky z kamerového záznamu a boli požiadaní, aby pri zaznamenaní pohybu podozrivej osoby zavolali políciu. Z úradného záznamu vyhotoveného povereným príslušníkom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru dňa 09.12.2010 vyplýva, že Kriminalistický a expertízny ústav PZ na znalecké skúmanie bude potrebovať fotografie hlavy a postavy obvineného, ktoré musia byť vyhotovené z rôznych uhlov a tiež aj fotografie páchatel'a zabezpečené z priemyselnej kamery, prípadne záznam z priemyselnej kamery na CD nosiči. Na základe týchto požiadaviek boli informatikmi Okresného riaditeľstva PZ v Nitre vyhotovené fotokópie fotografií páchatel'a a tiež kópie CD a DVD z kamerových záznamov, kde je zachytený páchatel' a boli zaslané na Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava na oddelenie kriminalistickej antropológie. Zo zápisníc o rekognícii vyplýva, že dňa 23.08.2010 boli na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Nitre vykonané rekognície a poznávajúcimi osobami S. Q., S. D., K. Z. (I.) boli pri opoznávaných pokusoch predložené fotoalbumy č. 1 a č. 2 s počtom 6 fotografií, medzi ktorými vo fotoalbumoch všetky tri poškodené pri rekognícii opoznali osobu S. R.. Uviedli zhodne, že ide o osobu, ktorá ich podviedla pri vydávaní peňazí. Podľa zápisníc o konfrontácii medzi obvineným S. R. a svedkami - poškodenými S. D. a S. Q. zo dňa 30.03.2012 bolo zistené, že svedkyne obvineného spoznali na 100% zo svojich prevádzok ako osobu, ktorá sa dopustila uvedeného skutku. Svedkyňa J. D. ho spoznala ho podľa očí, zdalo sa jej že trochu pribral. Svedkyňa S. Q. ho spoznala ho podľa postavy a tváre. Zo zápisnice o konfrontácii medzi obvineným S. R. a svedkom - poškodeným K. Z. (I.) zo dňa 04.04.2012 bolo zistené, že poškodená obvineného pozná z predajne In Siny (OC Mlyny v Nitre) , kde pracovala ako predavačka. Uviedla, že si je tým na 100 % istá, lebo si pamätá jeho falošné oči, oblečenie aj postavu Aj napriek námietkam obvineného, že si nemôže byť na 100% istá, svedkyňa uviedla, že si je na 100 % istá, že to bol on, spoznala ho aj podľa prízvuku a zotrvala na svojej výpovedi. Súd na hlavnom pojednávaní prehral kamerové záznamy z miesta činu, a oboznámil fotografie predložené obžalovaným v počte 11 ks, fotografie vyhotovené z kamerových záznamov v počte 8 ks, ako aj ďalšie fotografie v počte 11 ks, predložené obžalovaným v prípravnom konaní. Zo správy Prezídia Policajného zboru, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národná ústredňa INTERPOL Bratislava zo dňa 10.07.2012 bolo zistené, že osoby S. R. a E. R. boli podľa oznámenia cudzineckého informačného systému IP Praha

ubytovaní v dňoch od 01.07.2010 do 02.07.2010 v Hoteli u tří korunek, P. XXX, N. X - U.. S. R. prechádza českými databázami ako podozrivý z trestného činu krádeže a neoprávneného opatrenia, falšovania a pozmenenia platobného prostriedku a má zákaz pobytu v Českej republike od 26.02.2011 do 26.02.2013. Zo správy Prezídia Policajného zboru, Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce, Národná ústredňa INTERPOL Bratislava zo dňa 24.08.2012 bolo zistené, že podľa oznámenia Interpol Wiesbaden bola vykonaná previerka v hoteli „Radisson Blu“, Karl-Liebnicht-str. 3, 10178 Berlín, kde bolo zistené, že S. R. tam bol ubytovaný v dobe od 30.06.2010 do 01.07.2010 a ešte aj dňa 01.10.2010.

K osobným pomerom obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní oboznámené zabezpečené listinné dôkazy. Dňa 11.11.2010 bol povereným príslušníkom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru spísaný úradný záznam, o tom, že bol telefonicky kontaktovaný obvinený S. R. za účelom zistenia jeho presnej adresy. Obvinený uviedol, že sa zdržuje na adrese svojho prechodného pobytu na ul. U.. XXXX/XX v Z.. Počas telefonátu uviedol, že skutok nespáchal a taktiež sa dožadoval znaleckého preskúmania, ktoré by potvrdilo, že na fotografiách, resp. záberoch z priemyselnej kamery, sa nachádza druhý človek, a nie on. Zo správy o povesti z Obecného úradu Kajal zo dňa 25.02.2014 bolo zistené, že obžalovaný je prihlásený na trvalý pobyt od 22.07.1994 v obci J.. XXX, ale viac rokov sa tam nezdržuje, pravdepodobne býva v Z., U. XXXX/XX. Jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku a neboli mu uložené zo strany obce žiadne opatrenia. Zo správy o povesti z Mestského úradu Galanta zo dňa 15.03.2011 a z 11.04.2012 bolo zistené, že obžalovaný sa v evidencii Mesta Galanta nenachádza a nie je prihlásený k žiadnemu pobytu. Podľa evidencie obyvateľstva je ženatý, vyživovaciu povinnosť má k trom deťom, manželka E. R. má trvalý pobyt na adrese U. XXXX, Z.. Zo správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Galanta zo dňa 22.02.2014 bolo zistené, že obžalovaný sa nezdržiava na adrese trvalého bydliska, k prechodnému pobytu prihlásený nie je. Od 03.07.2010 do podania správy bol 6x riešený za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a v období od 03.07.2010 do podania správy mu bolo vznesené obvinenie pod č. ORP-160/NR-NR-2011, ORP-437/OVK-GA-2013 a ORP-1946/1-OSV-NR-2010. V čase podania správy obžalovaný podľa výpisu zo systému AVÍZO nebol trestne stíhaný. V operatívno taktických evidenciách PZ (POLDAT) má obžalovaný evidované viaceré záznamy. Predmetom záujmu jeho trestnej činnosti sú osobné doklady a predtlačé, platidlá a ceniny, telefónne a rádiokomunikačné prístroje a súčiastky k nim, autorádiá a prehrávače, motory a pohonné agregáty, osobné automobily, súčiastky a náhradné diely, mopedy, potraviny a liehoviny. Obžalovaný bol viackrát priestupkovo postihnutý. Na území Slovenskej republiky bol osem krát trestne stíhaný, najmä za majetkovú trestnú činnosť, dva krát bol stíhaný v Českej republike. Z lustrácie v Registri priestupkov zo dňa 04.02.2014 bolo zistené, že proti obžalovanému bolo vedených 18 priestupkových konaní a to za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu v ôsmich prípadoch a za rôzne priestupky v oblasti porušenia pravidiel v cestnej premávke v desiatich prípadoch. Priestupky v oblasti porušenia pravidiel v cestnej premávke boli riešené v blokovom konaní, prípadne v správnom konaní a zákazom činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Čo sa týka priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, tieto boli v prevažnej miere odložené, alebo zastavené, prípadne riešené udelením blokovej pokuty. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny v Galante, obžalovaný nepoberal a ani nepoberá dávku v hmotnej núdzi, zo správy Oddelenia IPS a SS horeuvedeného úradu bolo zistené, že obžalovaný bol vedený ako uchádzač o zamestnanie naposledy v čase od 20.11.2006 do 05.12.2006, vyradený bol pre nespoluprácu s úradom. V minulosti bol evidovaný v obdobiach od 30.09.1992 do 10.02.1993(vyradený pre nespoluprácu), v období od 01.06.1993 do 01.02.1994(vyradený z dôvodu nástupu na výkon trestu odňatia slobody), v období od 01.08.1994 do 28.02.1995 (vyradený z dôvodu nástupu na výkon trestu odňatia slobody), v období od 23.11.1998 do 16.08.1999(vyradený pre nespoluprácu), v období od 18.02.2000 do 29.09.2002(vyradený pre nespoluprácu). Zo správy firmy Result Group s.r.o. Bratislava bolo zistené, že obžalovaný vo firme odpracoval zopár dní v mesiacoch november a december 2013 na dohodu o vykonaní práce, na pracovisku sa správal slušne a nebol s ním žiadny problém. Z aktuálneho odpisu z registra trestov zo dňa 31.03.2014 bolo zistené, že 1/ rozhodnutím Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/100/1990 zo dňa 09.01.1991 bol obžalovaný odsúdený pre trestné činy podľa § 9 odsek 2, § 234 odsek 1, § 202 odsek 1, § 257 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody jeden rok nepodmienečne v nápravno-výchovnom ústave pre mladistvých a bola mu nariadená ochranná výchova. 2/Rozhodnutím Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/42/1994 zo dňa 19.09.1994 bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody podmienečne na dva roky so skúšobnou dobou do 23.11.1998; mal nariadený výkon trestu 09.04.1996; podmienečne prepustený bol dňa 11.11.1998 Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 2Pp/476/1998 so skúšobnou dobou na štyri roky;

osvedčil sa 11.11.2003. 3/Rozhodnutím Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/43/1995 zo dňa 12.07.1995 bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody nepodmienečne na štyridsať mesiacov v II. nápravno-výchovnej skupine; dňa 29.10.1996 bol preradený na výkon trestu do I. nápravno-výchovnej skupiny; podmienečne prepustený dňa 11.11.1998 Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 2Pp/476/1998 so skúšobnou dobou na štyri roky; osvedčil sa 11.11.2003. 4/Rozhodnutím Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/79/2001 zo dňa 09.04.2002 bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin podľa § 155 odsek 1, § 35 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody nepodmienečne na päť mesiacov v II. nápravno-výchovnej skupine, trest vykonal dňa 03.12.2003. 5/Rozhodnutím Obvodného súdu pre Prahu 1(ČR) pod sp. z. 8T/45/2005 zo dňa 04.04.2005 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 161 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok so skúšobnou dobou 2 roky a vyhostený na 4 roky. 6/Rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/8/2005 zo dňa 17.01.2007 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 3To/9/2008 zo dňa 01.04.2008 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 9 odsek 2, § 247 odsek 1, odsek 2, písmeno b), § 238 odsek 1, § 249a odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. na úhrnný podmienený trest odňatia slobody na jeden rok so skúšobnou dobou v trvaní tri roky do 01.04.2011, osvedčil sa dňa 31.07.2012. 7/Rozsudkom Okresného súdu Bratislava 5 sp. zn. 3T/15/2007 zo dňa 27.09.2007 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/9/2008 zo dňa 04.06.2008 bolo u obžalovaného upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 2T/8/2005 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/9/2008, pre trestný čin podľa § 249a odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. 8/ Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/306/2010 zo dňa 12.01.2011 bol obžalovanému za trestný čin podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. uložený peňažný trest vo výške 450,00 eur, ktorý zaplatil dňa 24.01.2011. 9/Rozhodnutím Okresného súdu Žďár nad Sázavou (ČR) sp. zn. 1T/16/2011 zo dňa 17.02.2011 bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin podľa § 205 odsek 1 písmeno a), písmeno d) a podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona č. 40/2009 Sb. a vyhostený na dva roky, trest bol vykonaný 26.02.2013. 10/Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/130/2013 zo dňa 14.10.2013 bol obžalovanému pre prečin podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 200,00 eur, ktorý zaplatil dňa 05.12.2013. Z výsledkov lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 31.03.2014 bolo zistené, že okrem aktuálneho súdneho konania na Okresnom súde Nitra (sp. zn. 2T 48/2013) sa v minulosti viedlo proti obžalovanému viacero súdnych konaní. Na Okresnom súde Bratislava V. a na Okresnom súde Galanta. Z pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 29T/130/2013 súd zistil, že proti obžalovanému bolo vedené trestné konanie pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Súd vo veci vydal dňa 12.07.2013 trestný rozkaz, proti ktorému podal odpor prokurátor aj obvinený. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.10.2013 súd uznal obžalovaného za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) a uložil mu peňažný trest vo výmere 200,- eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.10.2013. Peňažný trest obžalovaný uhradil dňa 05.12.2013.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa jednotlivých skutkov obžaloby v bodoch 1 - 3 kvalifikovaných ako pokračovací trestný čin, nezávisle podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán a rozhodol tak, že uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 1 Pv 570/10, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného prečinu, a že tento spáchal obžalovaný, ktorý svojím konaním (viacerými samostatnými útokmi) naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej aj objektívnej, pretože na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu, využil niečí omyl a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Z vykonaných dôkazov súd zistil, že obžalovaný S. R. postupne v dňoch 03.07.2010, 17.07.2010 a 31.07.2010 navštevoval predajne v OZC Max a v OC Mlyny v Nitre, kde pri platení tovaru za menší nákup bankovkou vyššej hodnoty z ktorej mu poškodené predavačky vydávali drobnejšie peniaze, tieto pod rôznymi zámienkami (že chce platiť menšou bankovkou, že má záujem o ďalší tovar na ktorý si musí vybrať peniaze z bankomatu, že ide zavolať ešte kamaráta), žiadal o vrátenie pôvodne predloženej bankovky a predstieral, že im vracia celý výdavok na zámenu, avšak takouto manipuláciou s peniazmi a predstieraným záujmom o ďalší tovar vytvoril situáciu pod tlakom ktorej, si poškodené predavačky neprepočítali ihneď vracaný výdavok a následne až potom, čo obžalovaný opustil predajňu, predavačky

nadobudli podozrenie, prepočítali si výdavok a zistili, že im chýba finančná hotovosť od 100,- do 200,- eur (S. D. suma 100,- €, K. Z. suma 100,- € a S. Q. suma 200,- €). Obžalovaný pri komunikácii s predavačkami používal zmes cudzích slovanských jazykov (rusky, poľsky) aby vytvoril dojem, že je cudzinec, čo tiež čiastočne prispelo k psychickému tlaku na poškodené, aby viac orientovali svoju pozornosť na identifikáciu požiadaviek potencionálneho zákazníka a oslabilo to ich bdelosť a ostražitosť pri manipulácii s peniazmi, čo následne využil obžalovaný na získanie kontroly nad situáciou a získanie majetkového prospechu.

Obžalovaný je usvedčovaný zo spáchania skutkov priamo výpoveďami svedkýň poškodených S. Q., S. D. a K. I. (Z.). Poškodené predavačky obžalovaného jednoznačne zo spáchania skutku usvedčovali tak v prípravnom konaní pri rekognícii a konfrontácii, ako aj na hlavnom pojednávaní, kde svoje výpovede pod prisahou zopakovali. Súd opätovne vykonal aj na hlavnom pojednávaní konfrontáciu poškodených s obžalovaným, kde ho poškodené aj napriek jeho výraznému nesúhlasu, popieraniu obžalovaného a dokonca aj tvrdému obvineniu, že sú na svoje výpovede nahovorené alebo uplatené, zotrvali na identifikácii obžalovaného ako osoby, ktorá u nich kupovala tovar a pri manipulácii s peniazmi ich zmiatla tak, že si nevšimli finančný rozdiel a získala tak na ich úkor finančný profit. Okrem týchto priamych usvedčujúcich dôkazov vyplývajúcich z výpovedí poškodených, z konfrontácií s obžalovaným a z rekognícii je obžalovaný usvedčovaný aj nepriamymi dôkazmi, ktoré priame dôkazy dopĺňajú v logickej reťazi a to záznamy z kamier v predajniach, znalecký posudok z odboru kriminalistickej antropológie, na základe ktorého síce nedošlo k individuálnej identifikácii obžalovaného, ale na základe určitých porovnávaných morfologických znakov určil podobnosť obžalovaného s osobou na záberoch z kamery a ďalšie listinné dôkazy zabezpečené v spise vylučujúce tvrdenie, že v inkriminovaných dňoch sa obžalovaný nachádzal mimo územia Slovenskej republiky.

Obžalovaný spáchanie skutkov od začiatku trestného stíhania popieral. Obrana obžalovaného, spočívajúca v tvrdení, že on nie je osoba totožná s osobou na kamerových záznamoch z predajne a osoba, ktorá sa dopustila žalovaných skutkov neobstojí. Takáto obrana obžalovaného bola vyvrátená práve priamymi usvedčujúcimi dôkazmi vyplývajúcimi z výpovedí poškodených a nepriamo znaleckým posudkom a listinnými dôkazmi, ktoré vyvracajú jeho pôvodnú obranu podporenú výpoveďou jeho manželky z prípravného konania, že bol mimo Slovenskej republiky (ČR, Nemecko) ktorá sa nepreukázala. Tvrdenie obžalovaného, že svedkyne poškodené boli na jeho usvedčenie nahovárané, ovplyvňované a dokonca podplácané popreli zásadne nielen poškodené, ale aj vypočutý svedok vyšetrovateľ, ktorý viedol objasňovanie žalovaného trestného činu. Súd okrem toho z ich výpovedí zistil, že medzi nimi a obžalovaným nebol žiadny predchádzajúci konflikt, teda že nemali žiadny dôvod svojou výpoveďou obžalovanému škodiť a ani mu škodiť nechceli. Súd v tejto súvislosti vylúčil možnosť, že by niekto z poškodených mal osobný alebo spoločný záujem na falošnom obvinení obžalovaného, pretože takýto motív konania zo strany poškodených nebol v konaní žiadnym spôsobom preukázaný. Obrana obžalovaného, že jeho usvedčenie bolo zinscenované vyznieva absolútne nelogicky, pretože v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz svedčiaci tejto jeho úvahe. Rozpory, ktoré vznikli vo výpovediach poškodených súd odstraňoval prečítaním ich svedeckých výpovedí z prípravného konania, tieto rozpory poškodené vysvetlili odstupom času a potvrdili svoje výpovede z prípravného konania. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti, že dokazovanie minulých skutkových okolností vrátane ich popisu je limitované u každého jednotlivca jeho biologickými, psychologickými a sociálnymi danosťami, čo je potrebné pri hodnotení dôkazov zohľadniť. Obžalovaný namietal aj skutočnosť, že znaleckým dokazovaním nebolo preukázané, že on je osoba zachytená na kamerových záberoch, teda, že nedošlo na základe znaleckého posudku k jeho individuálnej identifikácii. Z výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pri hodnotení porovnávaného a sporného materiálu (snímky a kamerové záznamy) nezistila žiadne rozdiely, naopak zistila podobné morfologické znaky, ktoré pomenovala v záveroch posudku a práve preto súd označil znalecký posudok ako dôkaz nepriamy, zapadajúci do logickej reťaze dôkazov, podobne ako listiny vylučujúce v sporných dňoch pobyt obžalovaného mimo územia Slovenskej republiky. Znalkyňa tiež pri skúmaní porovnávala fotografie obžalovaného predložené v prípravnom konaní, ale vzhľadom k nedostatočnej kvalite sporného materiálu, ani po úprave odborníkmi nemohla vysloviť jednoznačný záver o individuálnej identifikácii, tak ako v prípade fotografií obžalovaného vyhotovených kriminalistickým technikom.

Z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že obžalovaný na škodu cudzieho majetku seba obohatil tak, že svojím aktívnym konaním vytvoril situáciu, pri ktorej uviedol poškodené do omylu (nehoda medzi vnímaním reality a skutočnosťou) pri manipulácii s peniazmi (výdavkom) a spôsobil

tak na cudzom majetku malú škodu. Konanie obžalovaného je kvalifikované ako podvod, pretože pri majetkovej dispozícii poškodené samé z vlastnej vôle odovzdali peniaze páchatelovi, ktorý iba predstieral, že má záujem kúpiť tovar, za účelom aby predavačka vykonala finančnú transakciu pri vydávaní a rozmieňaní predloženej bankovky väčšej hodnoty a následne predstieral, že má drobnejšie peniaze, prípadne záujem o väčšie množstvo tovaru, preto žiadal väčšiu bankovku vrátiť a predstieral, že celý výdavok vracia predavačke pričom jej ale vrátil sumu menšiu ako mu vydala. V tomto zmysle aktívnou činnosťou obžalovaného, spočívajúcej v uvedení iného do omylu a v dôsledku takéhoto konania došlo ku škode na cudzom majetku a obohateniu obžalovaného. Uvedením do omylu bolo konanie, kedy obžalovaný len predstieral okolnosti, ktoré neboli v súlade so skutočným stavom vecí. Obžalovaný tromi samostatnými útokmi (§ 122 odsek 10 Trestného zákona) naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona tak po formálnej aj materiálnej stránke, preto ho súd uznal za vinného zo žalovaného skutku v zmysle obžaloby. Pri pokračovacom trestnom čine všetky konania i následky tvoria jeden celok, takže výška škody pri jednotlivých útokoch sa sčítala a celková škoda vo výške 400 eur, presiahla hranicu malej škody (266 eur), ktorá je kvalifikačným momentom a zakladá právnu kvalifikáciu konania obžalovaného v odseku 1 citovaného ustanovenia Trestného zákona (§221).

Takýmto konaním obžalovaného bol narušený záujem chránený Trestným zákonom a to ochrana cudzieho majetku (majetkové práva, vlastnícke práva) a v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného došlo ku škode na majetku tretích osôb. Obžalovaný konal v úmysle získať majetkový prospech na úkor poškodených tak, že ich uviedol do omylu, teda konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený zákonom. Závažnosť jeho konania je vzhľadom na okolnosti prípadu a výšku spôsobenej škody, ktorá je zároveň kvalifikačným momentom malá, ale nebezpečenstvo a protiprávnosť konania obžalovaného spočíva v porušení zákonom chráneného záujmu spoločnosti na ochrane cudzieho majetku bez ohľadu na druh a formu vlastníctva v zásade síce s napravitelným následkom, ktoré konanie je ale v zásadnom rozpore so zákonom, s pravidlami morálky a pravidlami správania sa.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona a bral tak do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol pri ukladaní trestu u obžalovaného na jeho osobné a majetkové pomery, skutočnosť, že má vyživovaciu povinnosť voči trom deťom (jedno telesne postihnuté), ale aj na zistenie, že tento bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný (čo nesporne naznačuje jeho občiansky rozmer), dvakrát bol odsúdený v Českej republike a osemkrát súdmi Slovenskej republiky prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Rešpektujúc ustanovenia Trestného zákona (fikcia neodsúdenia) však súd musí konštatovať, že na obžalovaného sa v šiestich prípadoch hľadí akoby nebol odsúdený (pri podmienene odložených a zaplatených peňažných trestoch), v dvoch prípadoch trest vykonal v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Obžalovaný ma v evidencii priestupkov 18 záznamov za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky (časť priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu však bola odložená alebo zastavená), z miesta bydliska však obžalovaný nebol hodnotený negatívne. Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Trestného zákona, zistil jednu príťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Trestného zákona pod písmenom m) teda, že už bol v minulosti odsúdený, následne súd postupoval v súlade so zásadou uvedenou v § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (pri prevažujúcom množstve príťažujúcich okolností) a pri výpočte do úvahy prichádzajúcej výmery trestu odňatia slobody vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej v § 221 odsek 1 Trestného zákona (0-2 roky), zvýšil dolnú hranicu základnej trestnej sadzby o jednu tretinu a berúc do úvahy nielen osobu páchatel'a, ale aj následok jeho konania, okolnosti prípadu a možnosť jeho nápravy mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Súd dospel k záveru, že takto uložený trest je dostatočný a spravodlivý a zohľadňuje všetky kritéria pre ukládanie trestu s poukazom na účel trestu a individuálnu a generálnu prevenciu, zohľadňujúc charakter trestnej činnosti a predchádzajúci život obžalovaného.

Čo sa týka výšky škody spôsobenej trestným činom, táto bola včas a riadne uplatnená poškodenými J.D. vo výške 100 eur, M.I.(Z.) vo výške 100 eur a J.Q. vo výške 200 eur v prípravnom konaní. Poškodené museli finančný rozdiel v pokladni vrátiť, okrem poškodenej J.Q., ktorej majiteľka rozdiel v pokladni odpustila, preto súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť poškodeným S. D. spôsobenú škodu vo výške 100,-eur, K. I. (Z.) spôsobenú škodu vo výške 100,-eur. Súd nemal žiadne pochybnosti o dôvodnosti ich nárokov ani o ich výške. Vzhľadom na modifikáciu nároku na náhradu škody poškodenou J. Q., ktorá vyhlásila na hlavnom pojednávaní, že doposiaľ nemusela vrátiť chýbajúcu sumu v pokladni, resp. ktorá uviedla, že majiteľka jej túto povinnosť odpustila, rozhodol súd o jej nároku na náhradu škody podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku a odkázal ju s jej nárokom na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.